

Obyvatelé Prostějova Na Výletě

Tohle je skupina obyvatel Prostějova na výletě do okolní přírody ve 20. letech. Vzadu zleva jsou: moje babička Štěpánka Steinerová, osobu uprostřed neznám, a moje maminka Katharina Steinerová. Vepředu jsou zleva: ty první dva neznám, ti ostatní jsou Elsa Glassová a Karel Glass.

Byla to velká a dobrá náboženská obec, skoro všechny její členy jsem znala. V letech 1940-1941 nám zakázali modlit se ve velkém templu, bylo nám dovoleno konat bohoslužby už jen ve staré budově malého templu zvaném Bejt ha-midraš. Tam, na malém prostoru, bývalo moc plno. Pamatuji si, jak jsem v roce 1941 šla o svátcích do templu se žlutou hvězdou na hrudi, jako všichni mí souvěrci.

V neděli jsme jezdili na výlety do přírody s dědečkem, babičkou, strýcem Josefem, Gustou, potkávali jsme se se známými. Naštěstí mám několik fotografií – z Ptení, Pohodlí, Stínavy, Stražiska, Běleckého Mlýna, Hradiska... Sbírali jsme jahody, maliny, ostružiny, hříbky. Na Plumlovské přehradě jsem se naučila plavat. V zimě jsme museli zůstat ve městě, a to jsem v neděli chodila k babičce na obědy. Vždy mi u ní lépe chutnalo než doma. Vždyť byla výbornou hospodyní a kuchařkou! Také mi tam bylo lépe. Babička mi dovozovala víc než rodiče a měla jsem se u ní dobře.

Jednou jsem u babičky dostala vysokou horečku. Zůstala jsem u ní až do uzdravení – jak mi bylo dobře, jak se o mě starala a jak mě hýčkala – byla jsem ráda, že jsem onemocněla u babičky. Zřídka jsem spávala u ní, ale jak dobré to bylo! Radniční a kostelní zvony hlásily hodinu. Vše zůstalo v mé paměti. Pak jsem spávala na podlaze se spoustou lidí. V Izraeli jsem bydlela ve stanu. Naše děti bydlely s námi léta v malém srubu, zpočátku bez elektřiny, často bez vody.